

त्रैकाल्ये प्रातःपूर्वात्रेऽपररात्रे च चैत्ये बद्धमूलतरौ दक्षामेषु दक्षपुरतः ॥ २५ ॥ कोष्ठे द्वादशपुंडरीके एकाग्रं यथा स्यात्तथा नित्यं वस्तु भांडं धनाद्युपकरणं तन्मनाः भांडमिव नित्यमनानित्यं चिंतयेत् ॥ २६ ॥ ये नोपायेन पूर्वोक्तनव्यक्तालंबनेन वा ॥ २७ ॥ ॥ २८ ॥ नाभिष्वजे तन्परिगृह्णीयात्परिग्रहो हि दुःखाद्येत्युक्तः ॥ २९ ॥ अपवादे येन निदेत् स्वार्थे णिच् ॥ ३० ॥ मातरि श्वनः वायोः सधर्मा तुल्यधर्मा असंगोऽनिकेतश्च ॥ ३१ ॥ शब्दब्रह्मप्रणवः अतिवर्तते स्वार्थापरोक्षीकरणेन अत्यंतप्रकाशते ॥ ३२ ॥ प्रजाः कांचनलाभार्थे वेदनात्तः दृष्ट्वा एतस्मिन् विज्ञानादिमार्गे विरतो विरक्तः विरमेत् वित्ता र्जनादिभ्यः न च मोहितो भवेत् ॥ ३३ ॥ श्रद्धावानेवात्राधिकारीत्याह अपीति वर्णाविरुद्धः शूद्रः एतेन तत्त्वमस्यादिवाक्यार्थविचारालम्बके सांख्ये त्रैवर्णिका एवाधिका रिणः मनो निरोधाख्ये योगमार्गे तु ल्भीशूद्राद

कुर्यात्परिचययोगे त्रैकाल्ये नियतो मुनिः ॥ गिरिशृंगे तथा चैत्ये दक्षामेषु च योजयेत् ॥ २५ ॥ संनियम्येन्द्रियग्रामं कोष्ठे भांडमना इव ॥ एकाग्रं चिंतयेन्नित्यं यो गान्नो द्वेजयेन्मनः ॥ २६ ॥ येनोपायेन शक्येत संनियंतुं चलं मनः ॥ तंच मुक्तो निषेवेत न चैव विचलेत्ततः ॥ २७ ॥ शून्या गिरिगुहाश्चैव देवतायतनानि च ॥ शून्या गाराणि चैकाग्रो निवासासार्थमुपक्रमेत् ॥ २८ ॥ नाभिष्वजे तत्परं वाचा कर्मणामनसापि वा ॥ उपेक्षको यथाहारा लब्ध्या लब्धे समो भवेत् ॥ २९ ॥ यश्चैनम भिनंदेत यश्चैनमपवादेत् ॥ समस्तयोश्चाप्युभयोर्ना भिध्यायेच्छुभाशुभं ॥ ३० ॥ न प्रदृश्येत लाभेषु नालाभेषु चिंतयेत् ॥ समः सर्वेषु भूतेषु सधर्मा मातरि श्वनः ॥ ३१ ॥ एवं स्वस्थाल्मनः साधोः सर्वत्र समदर्शनः ॥ षण्मासान्नित्ययुक्तस्य शब्दब्रह्मातिवर्तते ॥ ३२ ॥ वेदनात्तः प्रजादृष्ट्वासमलोष्ठाश्मकांचनः ॥ एत स्मिन् विरतो मार्गे विरमेन्न च मोहितः ॥ ३३ ॥ अपि वर्णाविरुष्टस्तु नारी वा धर्मकांक्षिणी ॥ तावप्येतेन मार्गेण गच्छेतां परमां गतिं ॥ ३४ ॥ अजंपुराणमजरं सनात नं यो दिद्विचैरुपलभेत निश्चलैः ॥ अणोरणीयो महतो महत्तरं तदाल्मनापश्यति मुक्तमाल्मवान् ॥ ३५ ॥

योप्यधिका रिण इति गम्यते ॥ ३४ ॥ योगविद्यामुपसंहरति अजमिति इन्द्रियैर्मनोबुद्धियुक्तैर्निश्चलैः सद्भि रूपलक्षितं यत्नामरूपपाती तं स्वरूपं तदेव अजं न्यह्नीनं यतः पुराणं पुरा पि नवं अन एव अजरं सर्वभाववि कारहीनं अतः सनातनं नित्यमेकरूपं वस्तु उपलभेत तद्वस्तु अणोरप्यणीयः दुर्लक्ष्यमित्यर्थः महतोऽपि महत्तरं अनंतमित्यर्थः तत् आत्मना बुद्ध्या मुक्तं आत्मवान् जितचित्तः पश्यति एतेन यदापंचावतिष्ठते ज्ञानानि म नसासह बुद्धिश्च न विचेष्टति तामाहुः परमां गतिं तां योगमिति मन्यते स्थिराभिर्मिद्विधधारणां अप्रमत्तस्तदा भवति योगो हि प्रभाष्यया विनिश्चिनेरर्थो दर्शितः ॥ ३५ ॥